Категорія справи № **370/399/23: Кримінальні справи (з 01.01.2019); Кримінальні правопорушення проти миру, безпеки людства та міжнародного правопорядку; Воєнні злочини.**
Надіслано судом: **10.11.2025.** Зареєстровано: **11.11.2025.** Забезпечено надання загального доступу: **12.11.2025.**
Номер судового провадження: **1-кп/370/145/24**
Номер кримінального провадження в ЄРДР: **62022000000000924**

МАКАРІВСЬКИЙ РАЙОННИЙ СУД КИЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

вул. Димитрія ростогвського, 35, смт. Макарів, Київська обл., 08000, т. (04578) 5-12-39

ВИРОК

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

"06" листопада 2025 р. Справа № 370/399/23

Провадження № 1-кп/370/229/2

Макарівський районний суд Київської області у складі:

головуючого судді ОСОБА_1 ,

із секретарем судового засідання ОСОБА_2 , ОСОБА_3 , ОСОБА_4 ,

ОСОБА_5 ,

за участю прокурора ОСОБА_6 , ОСОБА_7 , ОСОБА_8 ,

захисника ОСОБА_9 ,

потерпілої ОСОБА_10

за відсутності обвинуваченого в порядку спеціального судового провадження при розгляді у відкритому судовому засіданні у залі судуу селищі Макарів Київської області кримінального провадження № 62022000000000924 від 09.11.2022, за яким

ОСОБА_11 , ІНФОРМАЦІЯ_1 , уродженець м. Махачкала, Республіка Дагестан, РФ, проживаючий за адресою: АДРЕСА_1 , громадянин російської федерації, який проходить військову службу на посаді командира відділення - командира бойової машини, 9 мотострілкової роти у ІНФОРМАЦІЯ_ (військова частина НОМЕР_1 АДРЕСА_1), паспорт громадянина російської федерації НОМЕР_2 виданий ВУФМС росії по Республіці Дагестан у Кіровському районі м. Махачкала 28.09.2012, військове звання - сержант, особистий номер НОМЕР_3 .

обвинувачується у вчиненнікримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України,

в с т а н о в и в:

Громадянин рф ОСОБА_11 , будучи військовослужбовцем збройних сил російської федерації, перебуваючи на території смт. Макарів Бучанського району Київської області, вчинив злочин проти миру, безпеки людства та міжнародного правопорядку, який виразився в наступному.

Так, 24 лютого 2022 року, о 05 годині, російською федерацією оголошено про рішення розпочати військову операцію в Україні.

Надалі зс рф, здійснено пуск крилатих та балістичних ракет по аеродромах, військових штабах та складах Збройних сил України (далі - ЗСУ), а також підрозділам ЗС та інших військових формувань України, після чого зс рф скоєно вторгнення на територію суверенної держави Україна.

Цього ж дня Збройними Силами РФ, які діяли за наказом керівництва РФ і ЗС РФ, а саме: НОМЕР_4 загальновійськовою армією (військова частина НОМЕР_5 , АДРЕСА_2) у складі ІНФОРМАЦІЯ_3 (військова частина НОМЕР_6 , станція Дивізіонна, рф), ІНФОРМАЦІЯ_4 (військова частин НОМЕР_1 , АДРЕСА_1), здійснено пуски крилатих та балістичних ракет, у тому числі боєприпасами забороненими Женевською конвенцією, по аеродромам, військовим штабам і складам ЗС України та цивільним об`єктам, а також підрозділами зс рф та інших військових формувань рф, 24 лютого 2022 року о 05 год.00 хв. здійснено широкомасштабне вторгнення на територію суверенної держави Україна.

Указом Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» від 24.02.22 № 64/2022 в Україні введено воєнний стан з 05 год. 30 хв. 24 лютого 2022 року строком на 30 діб, який затверджено Законом України № 2102-IX «Про затвердження Указу Президента України «Про введення воєнного стану в Україні». В подальшому воєнний стан продовжено.

24 лютого 2022 року у невстановлений судом час, ОСОБА_11 разом з іншими невстановленими військовослужбовцями ІНФОРМАЦІЯ_5 , Червоного прапора, ордена Червоної зірки бригади, перетнули державний кордон України на ділянці кордону Київської області зі сторони Республіки Беларусь.

У подальшому, не пізніше 07.03.2022, у невстановлений судом час, ОСОБА_11 на виконання отриманого ним завідомо злочинних наказів військових начальників ЗС РФ, щодо участі у бойових діях на території України, усвідомлюючи можливі тяжкі наслідки у вигляді пошкодження об`єкті цивільної інфраструктури на території України, вбивства чи травмування осіб, які не є комбатантами у збройному конфлікті, виконуючи покладені на них функції в межах злочинного плану, разом з іншими невстановленими військовослужбовцями НОМЕР_7 окремої гвардійської мотострілецьк Донської Будапештської, Червоного прапора, ордена Червоної зірки бригади, прибули у смт. Макарів, Бучанського району, Київської області.

Перебуваючи у зазначеному вище місці, ОСОБА_11 за попередньою змовою з іншим невстановленим військовослужбовцем ЗС РФ, 07.03.2022, близько 14 години, незаконно проникли на територію домоволодіння за адресою: АДРЕСА_3 , яке належить ОСОБА_12 .

Продовжуючи злочинну діяльність та посягаючи на встановлений відповідними міжнародними актами порядок ведення війни, ОСОБА_11 перебуваючи у зазначеному вище місці, в порушення вимог ст. ст. 13, 33, 47, 147 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни ві 12.08.1949, ст. 51, 75, 76 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів, від 08.06.1977, згода на обов`язковість яких надана Верховною Радою України, переслідуючи мету незаконного позбавлення волі людини т задоволення статевої пристрасті природним способом, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер своїх дій, передбачаючи їх суспільно-небезпечні наслідки і бажаючи їх настання, розуміючи насильницький характер своїх дій по відношенню до ОСОБА_10 , наказав останній взутися та вийти двір домоволодіння, тобто незаконного позбавив її права на свободу пересування, а саме права вільного та безперешкодного за своїм бажанням переміщатися у будь-якому напрямку, у будь-який спосіб та у будь-який час, що виразилось в психологічному змушенні потерпілої прослідувати з ним.

Після чого, ОСОБА_11 , посягаючи на охоронювані законом суспільні відносини, що забезпечують статеву недоторканість ОСОБА_10 , ІНФОРМАЦІЯ_6 , подолавши опір останньої, шляхом демонстрації автоматичної вогнепальної стрілецької зброї та погрожуючи застосуванням насильств небезпечного для життя та здоров`я потерпілої ОСОБА_10 примусив останню слідувати за ним у напрямку сусіднього домоволодіння. Після чого, ОСОБА_11 у порушення норм міжнародного гуманітарного права, щодо заборони застосування відносно цивільного населення тортур, мордування образливого, принижуючого та жорстокого поводження, взяття заручників, згвалтування та інших актів насильства, що мають на меті тероризувати цивільне населення, протиправно привів потерпілу ОСОБА_10 на територію домоволодіння АДРЕСА_4 .

Реалізуючи свій злочинний умисел, ОСОБА_11 завів ОСОБА_10 у вказаний вище будинок, де у проміжку часу приблизно з 14 до 15 години 07.03.2022, використовуючи свою фізичну перевагу, долаючи волю потерпілої чинити опір, шляхом демонстрації автоматичної вогнепальної стрілецької збро та погроз застосування насильства небезпечного для життя і здоров`я потерпілої, примусив її зняти одяг та проти волі ОСОБА_10 , вичинив дії сексуального характеру, пов`язані із вагінальним проникненням в тіло з використанням геніталій, без добровільної згоди потерпілої особи (згвалтування).

Насильницький статевий акт тривав приблизно 10-15 хвилин і був припинений через появу на місці вчинення злочину інших військовослужбовців зс рф.

ОСОБА_11 обвинувачується у жорстокому поводженні з цивільним населенням, забороненому, порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов`язковість яких надана Верховною Радою України, тобто вчиненні кримінального правопорушення передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України.

Відповідно до ст.297-1 КПК України, п.20-1 Перехідних положень КПК України спеціальне досудове розслідування здійснюється на підставі ухвали слідчого судді у кримінальному провадженні щодо злочинів, передбачених, зокрема ст.438 КК України, стосовно підозрюваного, крі неповнолітнього, який переховується від органів слідства та суду на тимчасово окупованій території України, на території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, з метою ухилення від кримінальної відповідальності та/або оголошений у міжнародний розшук.

Обвинувачений є громадяном російської федерації та обвинувачується у тому, що будучи військовослужбовцем збройних сил Російської Федерації, в порушення Конституції та законів України, перебуваючи на території у смт. Макарів, Бучанського району, Київської області, в порушення вимог ст. ст 13, 33,47, 147 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, ст. 51, 75, 76 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів, від 08.06.1977, згода на обов`язковість яких надан Верховною Радою України, вчинив злочин проти миру, безпеки людства та міжнародного правопорядку, який виразився у жорстокому поводженні з цивільним населенням, порушенні законів та звичаїв війни, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України.

Кримінальне правопорушення в якому обвинувачується ОСОБА_11 входить до переліку кримінальних правопорушень, визначених ч.2ст.297-1 КПК України.

У зв`язку із невстановленням місця перебування ОСОБА_11 , що позбавило орган досудового розслідування можливості вручити йому письмове повідомлення про підозру, воно вручено під підпис захиснику за призначенням.

Також, копії повідомлення про підозру опубліковано (розміщено) у газеті «Урядовий кур`єр» та на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора.

Крім того, повістки про виклик ОСОБА_11 на 27.09.2022, 28.09.2022, 29.09.2022 опубліковані в засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження, а саме: газета «Урядовий кур`єр» та на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора.

Проте, у визначений час підозрюваний ОСОБА_11 не з`явився, жодних звернень щодо неможливості явки до органу досудового розслідування не скерував.

Постановою слідчого підозрюваного ОСОБА_11 оголошено в розшук. Розшук підозрюваного, доручено здійснювати Департаменту захисту інтересів суспільства і держави Національної поліції України, якими заведено відповідну оперативно-розшукову справу категорії «Розшук».

У ході виконання доручення слідчого оперативними співробітниками встановлено, що ОСОБА_11 перебував на тимчасово окупованих територіях та подальша його доля не відома.

Ухвалою слідчого судді Печерського районного суду м. Києва надано дозвіл на здійснення спеціального досудового розслідування у кримінальному провадженні № 62022000000000924 від 09.11.2022 відносно підозрюваного ОСОБА_11 .

Досудове розслідування завершено в порядку спеціального досудового розслідування.

Розгляд справи здійснювався судом за відсутності обвинуваченого (in absentia).

Так, відповідно до ч.3ст. 323 КПК Українисудовий розгляд у кримінальному провадженні щодо злочинів, зазначених у частині другійстатті 297-1 цього Кодексу, може здійснюватися за відсутності обвинуваченого (in absentia), крім неповнолітнього, який переховується від органів слідства та суду н тимчасово окупованій території України, на території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, з метою ухилення від кримінальної відповідальності (спеціальне судове провадження) та/або оголошений в міжнародний розшук.

Частиною 8 ст.135 КПК Україніпередбачено, що повістка про виклик особи, стосовно якої існують достатні підстави вважати, що така особа виїхала та/або перебуває на тимчасово окупованій території України, території держави, визнаної ВР України державою-агресором, у випадку обґрунтовано неможливості вручення їй такої повістки згідно з частинами першою, другою, четвертою - сьомою цієї статті, публікується в засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження та на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора.

Особа, зазначена в абзаці першому цієї частини, вважається такою, яка належним чином повідомлена про виклик, з моменту опублікування повістки про її виклик у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження та на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора.

У випадку наявності в особи, зазначеної в абзаці першому цієї частини, захисника (захисників) копія повістки про її виклик надсилається захиснику (захисникам).

Зважаючи на правила ст.42,135 КПК України, дотримання прав особи, яка тимчасово не проживає за місцем реєстрації або переховується від органів досудового розслідування, полягає не в обов`язку інших осіб, якими отримано процесуальний документ, призначений для неї, повідомити про надходження процесуального документу, а в тому, що про наявність цих процесуальних документів особа може дізнатися не тільки від правоохоронних органів чи суду, а й з інших, доступних для неї джерел.

Зазначені вище положення кримінально процесуального закону судом були дотримані.

Так, ухвалою Макарівського районного суду Київської області від 12 квітня 2023 року постановлено здійснювати спеціальне судове провадження.

Оскільки АТ «Укрпошта» припинено приймання всіх видів міжнародних поштових відправлень призначенням до російської федерації, судом здійснювалось повідомлення обвинуваченого про дату та час розгляду справи шляхом публікації у засобах масової інформації загальнодержавної сфер розповсюдження згідно з положеннямистатті 297-5 цього Кодексута на офіційному веб-сайті суду.

Відповідно до п. 8 ч. 2 ст.52 КПК Україниучасть захисника у цьому кримінальному провадженні є обов`язковою

Захисник ОСОБА_13 здійснював захист за призначенням, на підставі постанови від 09.11.2022 про доручення призначити адвоката для здійснення захисту за призначенням.

В подальшому ухвалою суду від 04.10.2023 замінено адвоката за призначенням. На підставі доручення про надання безоплатної вторинної правової допомоги особі, у кримінальному провадженні стосовно якої відповідно до положень Кримінального процесуального кодексу України захисни залучається слідчим, прокурором, слідчим суддею чи судом для здійснення захисту за призначенням призначено обвинуваченому захисника адвоката ОСОБА_9 .

Захисник був присутній під час судового провадження, виявляв активну позицію стосовно захисту обвинуваченого, приймав участь у допиті потерпілої та свідка.

Відтак, як стороною обвинувачення, так і судом були здійснені всі можливі заходи із забезпечення дотримання прав підозрюваних/обвинувачених під час проведення досудового розслідування та судового провадження.

Прокурор у судових дебатах вважав повністю доведеною вину обвинуваченого, просив визнати ОСОБА_11 винним у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 438 КПК України та призначити йому покарання у виді 12 років позбавлення волі.

Захисник у судових дебатах просив постановити виправдувальний вирок за недостатністю доказів вини ОСОБА_11 . Вказав, що особу ОСОБА_11 встановлено тільки за показами потерпілої, що не виключає помилку у встановленні особи. Обвинувачення у порушенні звичаїв війни ґрунтуєтьс тільки на показах потерпілої, а свідок не є безпосереднім очевидцем подій. Щодо обвинувачення у згвалтуванні, то в даному випадку не є достатнім лише показів потерпілої. Фізіологічні та біологічні дослідження відсутні.

Стаття 438 КК України, яка є бланкетною нормою та «міжнародно-правова» бланкетність у кожному конкретному випадку потребує звернення до правил та звичаїв ведення війни, які повинні містити посилання на норми, статті і правила конвенцій, додаткових протоколів до конвенцій або норм звичаєвих правил, що наповнюють зміст об`єктивної сторони злочину, передбаченогост. 438 КК України.

ОСОБА_11 обвинувачується у жорстокому поводженні з цивільним населенням, забороненому, зокрема, ст. ст. 13, 33, 47, 147 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, ст. 51, 75, 76 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, щ стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів, від 08.06.1977.

Відповідно до вимог ч. 1, ч. 2 ст. 2 Женевської Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, ратифікованої Указом Президії Верховної Ради Української РСР «Про ратифікацію Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року про захист жертв війни» від 03.07.1954 (дал Конвенція), ця Конвенція застосовується до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни. Конвенція також застосовується до всіх випадкі часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Женевські конвенції від 12.08.1949 є частиною національного законодавства, застосовними до збройного конфлікту на території України, діючи для України у порядку правонаступництва, як і для РФ. Україна також є стороною усіх Додаткових протоколів доЖКвід 12.08.1949.

Відповідно до статті 4 Конвенції, особами, що перебувають під захистом цієї Конвенції, є ті, хто в будь-який момент та за будь-яких обставин опиняються, у разі конфлікту чи окупації, під владою сторони конфлікту або окупаційної держави, громадянами яких вони не є.

Згідно зі ст. 13 зазначеної Конвенції, положення частини II цієї Конвенції щодо загального захисту населення від деяких наслідків війни стосуються всього населення країн, які перебувають у конфлікті, без будь-якої дискримінації за ознакою, зокрема, раси, національності, релігійних або політични переконань, і спрямовані на полегшення страждань, спричинених війною.

Згідно першого абзацу ст. 27 Конвенції особи, що перебувають під захистом, мають право за будь-яких обставин, на особисту повагу, повагу до своєї честі, права на сім`ю, їхніх релігійних переконань та обрядів, звичок та звичаїв. До них завжди слід ставитися гуманно й захищати їх, зокрема, ві будь-якого акту насильства чи залякування, від образ та цікавості натовпу.

Жінки потребують особливого захисту від будь-якого зазіхання на їхню честь і, зокрема, захисту від згвалтування, примушування до проституції чи будь- якої іншої форми посягання на їхню моральність.

Статтею 32 Конвенції закріплено, що Високі Договірні Сторони спеціально дають згоду на те, що їм забороняється застосування будь-яких заходів, які можуть завдати фізичних страждань або призвести до знищення осіб, що перебувають під захистом, які є під їхньою владою. Ця заборон поширюється не лише на вбивства, тортури, тілесні покарання, калічення та медичні чи наукові досліди, які не викликані потребою лікування особи, що перебуває під захистом, а й на будь-яке інше брутальне поводження з боку як цивільних, так і військових властей.

Положеннями Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949 закріплений статус осіб, які перебувають під захистом, та яким має бути поводження з ними, зокрема містяться положення, спільні для територій сторін конфлікту та для окупованих територій.

Відповідно до преамбули Додаткового протоколу від 8 червня 1977 року до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол 1), положення даних конвенцій та цього Протоколу повинні за всіх обставин цілком застосовуватис до всіх осіб, які перебувають під захистом цих документів, без яких-небудь несприятливих відмінностей, що полягають у характері чи походженні збройного конфлікту або у причинах, що висуваються Сторонами в конфлікті чи приписуються їм.

Відповідно до ст. 51 Додаткового протоколу від 08 червня 1977 року до Женевської конвенції від 12.08.1949, цивільне населення й окремі цивільні особи користуються загальним захистом від небезпек, що виникають у зв`язку з воєнними операціями. З метою здійснення цього захисту, на доповненн до інших застосовуваних норм міжнародного права, за всіх обставин слід додержувати таких норм.

Цивільне населення як таке, а також окремі цивільні особи не повинні бути об`єктом нападів. Заборонено акти насильства чи загрози насильства, що мають головною метою тероризувати цивільне населення.

Цивільні особи користуються захистом, передбаченим цим розділом, за винятком окремих випадків і на такий період, поки вони беруть безпосередню участь у воєнних діях. Напади невибіркового характеру заборонено. До нападу невибіркового характеру належать:

а)напади, не спрямовані на конкретні воєнні об`єкти;

b)напади, при яких застосовуються методи або засоби ведення воєнних дій, які не можуть бути спрямовані на конкретні воєнні об`єкти; або

с)напади, при яких застосовуються методи або засоби ведення воєнних дій, наслідки яких не можуть бути обмежені, як це вимагається згідно з цим Протоколом; і які, таким чином, у кожному такому випадку поражають воєнні об`єкти й цивільних осіб або цивільні об`єкти, не розрізняючи їх.

Частинами 1, 2 ст. 75 Додаткового протоколу I визначено, що тією мірою, якою їх торкається ситуація, зазначена у статті 1 цього Протоколу, з особами, які перебувають під владою сторони, що бере участь у конфлікті, і не користуються сприятливим ставленням згідно з Женевськими конвенціями I IV або згідно з цим Протоколом, за всіх обставин поводяться гуманно, і вони, як мінімум, користуються захистом, передбаченим у цій статті, без будь-якої несприятливої різниці, заснованої на ознаках раси, кольору шкіри, статі, мови, релігії чи віросповідання, політичних або інших переконань національного чи соціального походження, майнового стану, народження чи іншого статусу або на яких-небудь інших подібних критеріях. Кожна сторона має з повагою ставитися до особи, честі, переконань та релігійних обрядів усіх таких осіб. Заборонені й будуть залишатися забороненими в буд який час і в будь-якому місці такі дії, незалежно від того, чиняться вони представниками цивільних чи воєнних органів: а) насильство над життям, здоров`ям і фізичним та психічним станом осіб, зокрема: а.1) вбивство; а.2) катування всіх видів - фізичні чи психічні; а.3) тілесні покарання; а.4 каліцтво; b) знущання над людською гідністю, зокрема, принижуюче й образливе поводження, примус до проституції чи непристойне посягання в будь-якій його формі; с) взяття заручників; d) колективне покарання; і е) погрози вчинити будь-яку з вищезазначених дій.

Фізичному і психічному стану здоров`я і недоторканності осіб, що перебувають під владою супротивної сторони, або інтернованих, затриманих чи яким-небудь іншим чином позбавлених свободи в результаті ситуації, зазначеної у статті 1, не повинно завдаватися шкоди шляхом якоїсь невиправдано дії або бездіяльності. Відповідно забороняється піддавати осіб, зазначених у цій статті, жодній медичній процедурі, яка не вимагається за станом здоров`я зазначеної особи й не відповідає загальноприйнятим медичним нормам, що застосовуються за аналогічних, з медичної точки зору, обставин д громадян сторони, що проводить цю процедуру, які не позбавлені свободи в якій би то не було формі (ч. 1).

Зокрема, забороняється піддавати таких осіб, навіть за їх згодою: а) фізичним каліцтвам; b) медичним чи науковим експериментам; с) видаленню тканин чи органів для пересадки; за винятком тих випадків, коли такі дії є виправданими згідно з умовами, передбаченими пунктом 1 (ч. 2).

Відповідно до ст. 76 Додаткового протоколу від 08 червня 1977 року до Женевської конвенції від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів, жінки користуються особливою повагою і їм забезпечується захист, зокрема, від згвалтування, примусу до проституції і будь яких інших форм непристойних посягань.

Події, викладені в обвинувальному акті, мали місце під час міжнародного збройного конфлікту і безпосередньо пов`язані з наявністю такого конфлікту.

Згідно Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих Російською Федерацією, затвердженого наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України від 22.12.2022 р. № 309, зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 23 грудн 2022 р. за № 1668/39004 (з подальшими змінами), населені пункти Макарівської селищної територіальної громади перебувала під окупацією з 24.02.2022 до 01.04.2022.

Допитана потерпіла ОСОБА_10 дала суду покази, що 07.03. 2022 побачила військових. Військові робили обхід будинків. На їхньому «поселку» всі виїхали, крім них. Чоловіка закрили в кімнаті. Її під автоматом обвинувачений вивів з будинку, повів за будинок. Обвинувачений чоловіка закрив кімнаті, а їй сказав йти, сказав, що взяв її в полон. Навів автомат. Повів навпроти через городи. ЇЇ чоловік пішов за нею, вони автоматною чергою вдарили по ньому. ІНФОРМАЦІЯ_7 чоловік помер. Завів в будинок по сусідству, сказав роздягатися, при цьому достав ніж, який поклав на стіл Перебувала в шоці, робила те, що він говорив. Супротив чинити не могла, оскільки він навів автомат. Навів автомат та вимагав щоб роздягалася, що вона і зробила. Не бив. Говорила йому: «Що ж ти робиш, в тебе мати така як я». Відбувся статевий акт природним способом, незахищений. Н завершив статевий акт, оскільки до приміщення зайшли 4 чоловіки, російські військові. Обвинувачений вскочив. Його окружили троє, а інший потерпілій сказав вдягатися. Після того обвинуваченого не бачила. Про подію розповідала ОСОБА_14 . На слідчому експерименті показала як вс відбувалось, підтримує раніше надані покази. Обвинувачений низького зросту, худий, не бурят, чорнявий, кавказької національності, спілкувався російською мовою, орієнтовно 30 років.

На запитання захисника потерпіла зазначила, що для впізнання їй пред`явили фотографії, впізнала худенький, чорнявий, за рисами обличчя. Впевнена, що це сама та особа щодо якої розглядається справа.

Під час допиту потерпілій запропоновано оглянути фото із зображенням в тому числі і обвинуваченого, а саме копію з протоколу пред`явлення особи для впізнання. Потерпіла вказала на фото 4, де зображено ОСОБА_11 , згідно довідки до протоколу.

Свідок ОСОБА_15 дала суду покази, що проживає за адресою АДРЕСА_5 . 07.03.2022 по часу ближче до обіду через вікно побачила, як військовий, росіянин, вискочив на круги колодязя та покликав ОСОБА_16 , потім побачила як ОСОБА_16 біжить за сарай, закривавлений, як ОСОБА_1 (потерпілу) росіянин, військовий, чорнявий, з автоматом в руках, повів за сарай. Відстань 5-7 метрів. Пізніше побачила ОСОБА_17 , яка вже знаходиться на подвір?ї, сказала, що її згвалтували, вона перебувала в шоковому стані.

Вина ОСОБА_11 , у вчиненні інкримінованого йому правопорушення підтверджується також іншими доказами, дослідженими в судовому засіданні, що наведені нижче:

- протоколом прийняття заяви про вчинення кримінального правопорушення від 22.07.2022 щодо ОСОБА_10 , відповідно до якої 07.03.2022 близько 14 год. військовослужбовець зс рф незаконно проник на територію її домоволодіння за адресою : АДРЕСА_3 та з погрозою застосування насильств небезпечного для життя та здоров?я змусив ОСОБА_10 пройти за ним поза її волі до іншого місця, де вчинив дії сексуального характеру, без добровільної згоди останньої;

- протоколом огляду місця події, домоволодіння за адресою: АДРЕСА_3 від 15.06.2022;

- протоколом додаткового огляду місця події за адресою: АДРЕСА_3 від 08.08.2022 з фототаблицями, у будинку потерпілої ОСОБА_10 ;

- протоколом огляду місця події від 02.08.2022;

- протоколом слідчого експерименту, проведеного з потерпілою ОСОБА_10 від 08.08.2022 та 21.09.2022 з додатками;

- протоколом пред`явлення потерпілій ОСОБА_10 для впізнання за фотознімками ОСОБА_11 від 08.08.2022 та додатками до протоколу, згідно з якими потерпіла ОСОБА_10 впізнала особу, зображену на фото № 3, яким є військовослужбовець зс рф ОСОБА_11 , ІНФОРМАЦІЯ_1 ;

-протоколом пред`явлення фотознімків ОСОБА_11 для впізнання ОСОБА_14 від 08.08.2022 з додатками до нього.

Суд вважає, поза розумним сумнівом, що обвинувачений розумів факт незаконного перетину державного кордону України, участь у військовій агресії проти України, враховуючи показання потерпілої, що обвинувачений та присутні з ним інші особи перебували у військовій формі, зі зброєю, т надані письмові докази перебування обвинуваченого у складі збройних сил російської федерації.

Потерпіла єгромадянкою України,тобто протилежноїсторони міжнародногозбройного конфлікту, є цивільною особою,не бралаучасті увоєнних діях,не створювалаобвинуваченому загрозу,тобто маластатус осіб,які перебуваютьпід захистомЖеневський конвенціїта Додатковихпротоколів доних.

Суд вважає, що дії обвинуваченого щодо незаконного позбавлення волі потерпілої були свавільними та незаконними, оскільки потерпіла примусово слідувала за ним внаслідок погроз та демонстрації вогнепальної зброї, всупереч її волі та за відсутності підстав.

Суд вважає вчинені обвинуваченим щодо потерпілої дії такими, що є образливими та принижуючими, обвинувачений використовуючи свою фізичну перевагу, погрожуючи вогнепальною зброєю, примусив потерпілу роздягнутися (оголитися) перед ним. Дії обвинуваченого порушили статеву недоторканість потерпілої, він, проти її волі, подавивши волю до опору, погрожуючи зброєю, вчинив щодо неї дії сексуального характеру (згвалтування).

Показання потерпілої є послідовними та логічними, суттєвих відмінностей показань від наведеного обвинувачення не встановлено, та фактично її показання є єдиним прямим джерелом доказів, та свідчать, що вона зазнала незаконного позбавлення права на свободу пересування, права вільного т безперешкодного за своїм бажанням права переміщатися у будь-якому напрямку, примусове змушування потерпілої слідувати за обвинуваченим під погрозою зброї, посягання на статеву недоторканість, погроз автоматичною вогнепальною зброєю, погрози застосування насильства небезпечного дл життя та здоров?я.

Суд звертає особливу увагу, що в силу положень ч. 1 ст. 76 Протоколу, жінки користуються особливою повагою і їм забезпечується захист, зокрема, від згвалтування, примусу до проституції і будь-яких інших форм непристойних посягань.

В даному випадку протиправне діяння обвинуваченим було вчинено щодо цивільної особи - жінки, неозброєної, яка була вимушена підкоритися протиправним наказам під загрозою застосування зброї, будучи беззахисною перед озброєним військовим.

Щодо відсутності доказів обвинувачення таких як фізіологічні та біологічні дослідження, суд зауважує, що відсутність біологічних зразків не є перешкодою для доведення злочину проти статевої недоторканості.

Дослідивши надані сторонами кримінального провадження докази безпосередньо в судовому засіданні, здійснивши їх оцінку за своїм внутрішнім переконанням, яке ґрунтується на всебічному, повному й неупередженому дослідженні всіх обставин кримінального провадження, оцінивши кожни доказ з точки зору належності, допустимості, достовірності, та сукупності зібраних доказів - з точки зору достатності та взаємозв`язку для прийняття відповідного процесуального рішення, суд приходить до висновку, що досліджені судом докази у своїй сукупності, поза розумним сумнівом доводят винуватість обвинуваченого у скоєнні інкримінованого їм злочину та повністю знайшли своє підтвердження під час судового розгляду.

Сторона обвинувачення, на яку покладено тягар доведення висунутого обвинувачення, подала до суду істотні докази та достатні пояснення стосовно обставин порушення законів та звичаїв війни обвинуваченим, що не суперечать між собою. Зокрема, з матеріалів досудового розслідування очевидно вбачається перебування обвинуваченого на території смт Макарів під час подій, описаних в обвинувальному акті. Потерпіла достатньо чітко описала зовнішність обвинуваченого та опізнала його за фотокартками. Свідок також вказала риси обвинуваченого та вказала на посттравматичну поведінк потерпілої після події.

Суд вважає доведеною винуватість обвинуваченого ОСОБА_11 у висунутому йому обвинуваченні, як жорстоке поводження з цивільним населенням, забороненому Конвенцією про захист цивільного населення під час війни від 12 серпня 1949 року, ст. 51, 75, 76 Додаткового протоколу д Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 8 червня 1977 року, згода на обов`язковість якої надана Верховною Радою України та кваліфікує його дії за ч. 1 ст. 438 КК України.

При призначенні певного виду та конкретної міри покарання, суд враховує характер і ступінь суспільної небезпеки, ступінь тяжкості вчиненого кримінального правопорушення, яке відповідно дост.12 КК Українивіднесено до особливо тяжких злочинів, обставини його вчинення, дані про особ обвинувачених та спричинені наслідки.

Обставин, які згідностатті 66 КК Українипом`якшують покарання обвинуваченого судом не встановлено.

Обставин, які згідностатті 67 КК Україниобтяжують покарання обвинуваченого не встановлено.

Судом при призначенні покарання враховуються вимогистатті 50 КК України, що метою покарання є не тільки кара, а також виправлення засудженого, а також запобігання вчинення нових кримінальних правопорушень. Виходячи із вказаних вимог закону особі, яка вчинила кримінальн правопорушення, має бути призначено покарання, необхідне й достатнє для її виправлення та попередження нових кримінальних правопорушень.

Притаких обставинах,за відсутністюпом`якшуючихобставин,відсутності обтяжуючихобставин,враховуючи ступіньтяжкості вчиненогокримінального правопорушеннята йогонаслідків,особу винного,те,що вчиненеобвинуваченим кримінальнеправопорушення єзлочином протимиру,безпеки людстват міжнародногоправопорядку,порушення законіві звичаївведення війни,становить значнунебезпеку длясвітового правопорядку, судвважає занеобхідне призначитипокарання вмежах санкціїстатті увигляді позбавленняволі строком12(дванадцять)років, що в даному випадку є необхідним і достатнім дл виправлення та попередження скоєння нових кримінальних правопорушень.

Підстави для застосування положень ст.69,75КК Українивідсутні.

Речові докази відсутні. Судові витрати відсутні. Цивільний позов у межах кримінального провадження не заявлявся.

Керуючись ст. 369-371, 373-374 КПК України, суд,-

у х в а л и в :

Визнати винним ОСОБА_11 , ІНФОРМАЦІЯ_1 , у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України та призначити йому покарання у виді позбавлення волі строком 12 (дванадцять) років.

Строк відбування покарання ОСОБА_11 , ІНФОРМАЦІЯ_1 , рахувати з дня його фактичного затримання.

Обраний відносно ОСОБА_11 , ІНФОРМАЦІЯ_1 , запобіжний захід у вигляді тримання під вартою залишити без змін.

Вирок може бути оскаржений в апеляційному порядку до Київського апеляційного суду шляхом подачі апеляційної скарги через Макарівський районний суд Київської області протягом тридцяти днів з дня його проголошення.

Вирок набирає законної сили по закінченню строку на його апеляційне оскарження, якщо він не був оскаржений. В інакшому випадку після його перегляду апеляційним судом.

Повідомлення про ухвалений вирок опублікувати на офіційному веб-сайті суду та в засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження.

Суддя ОСОБА_1